

Arrest

nr. 105 166 van 17 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. GUEDENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 juni 2012 het Rijk binnen en diende op 4 juni 2012 een asielaanvraag in. Op 27 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Soussou afkomst. U werd op 18 april 1974 geboren te Conakry. In 1997 trouwde u met K.H. (...). Jullie hebben 3 zonen, L. (...), O. (...) en M. (...). Jullie dragen ook de voogdij over Z. (...), de zoon van uw overleden broer L. (...). Sinds 2009 bent u lid van de politieke partij Parti de l' espoir pour le développement national (hierna PEDN). U was verantwoordelijk voor de mobilisatie. Uw partij bevindt zich momenteel in de oppositie. Op 17 maart 2012 nam u deel aan een manifestatie van de oppositie in Conakry. U trad op in naam van uw partij en mobiliseerde mensen. Nabij het stadion van Bonfi werd u echter gearresteerd door agenten. U werd ervan beschuldigd mensen te mobiliseren tegen de overheid en de openbare orde te verstoren. U werd opgesloten in de Compagnie Mobile d' Intervention Sécurisé (hierna CMIS). U werd mishandeld. Na 3 dagen werd u vrijgelaten, nadat u een document ondertekend had waarin u beloofde om niet meer te mobiliseren tegen de regering. Op 10 mei 2012 werd er opnieuw een manifestatie georganiseerd door de oppositie. Hierbij werd geprotesteerd tegen het voortdurende uitstel van de parlementsverkiezingen door de regering. U nam opnieuw deel in naam van uw partij PEDN en mobiliseerde mensen voor deze manifestatie. Tijdens deze manifestatie wilde een agent u arresteren. U vreesde opnieuw opgesloten te worden. Daarom nam u een steen en verwondde deze agent. Vervolgens kwamen andere agenten op u toegerend en werd u alsnog gearresteerd. Ook 3 andere vrienden van u werden gearresteerd. Jullie werden naar de CMIS gebracht en mishandeld. Men herkende u en zei dat u dom geweest was om toch uw politieke activiteiten te hervatten. De agenten logen dat ze een geweer in uw huis gevonden hadden. U werd beschuldigd van verboden wapenbezit, mobiliseren tegen de overheid en plunderen. Men dreigde u te doden. Op 14 mei 2012 werd u als enige overgebracht naar de 'la Sûreté' gevangenis in Conakry. U werd er 1 keer ondervraagd. Op 25 mei 2012 hielp iemand u om te ontsnappen. Uw oom had uw ontsnapping geregeld. U leefde sindsdien ondergedoken terwijl uw vertrek uit Guinee geregeld werd. Op 2 juni 2012 verliet u Guinee per vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. Op 4 juni 2012 vroeg u asiel bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een attest van uw partij PEDN, 3 internetartikels over de 2 manifestaties waaraan u deelnam en getuigschriften van een cursus Nederlands en klusjesman die u in België volgde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart dat u van 14 tot 25 mei 2012 opgesloten zat in de 'la Sûreté' gevangenis van Conakry (gehoor CGVS, p.10). Het CGVS beschikt over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) dat la Maison Centrale en La Sûreté verschillende gevangenis zijn die op dezelfde plaats bevinden. Bij de bevolking is er vaak verwarring tussen beide plaatsen en wordt er vaak la Sûreté gezegd, terwijl men la Maison Centrale bedoelt. Uit uw verklaringen en het door u getekende grondplan valt duidelijk af te leiden dat u la Maison Centrale bedoelt. U duidt immers gebouwen aan die zich in la Maison Centrale bevinden, namelijk de cellenblok voor de mannen, de cellenblok voor de vrouwen en een moskee.

Tijdens 2 missies ter plaatse kon het CGVS deze gevangenis bezoeken. De daar gemaakte vaststellingen komen echter totaal niet overeen met de beschrijving die u geeft van deze gevangenis. Zo verklaart u dat u de cellenblok voor de mannen bereikt door rechts op de binnenkoer een gang binnen te gaan die de cellenblok van de mannen en de cellenblok van de vrouwen van elkaar scheidt (gehoor CGVS, p.13 en het door u getekende grondplan van de gevangenis in bijlage). Deze informatie is foutief. In werkelijkheid is er helemaal geen doorgang tussen het mannengebouw en het vrouwengebouw. Deze 2 gebouwen zijn niet van elkaar gescheiden door een gang, maar staan naast elkaar, zonder enige scheiding ertussen. Meer zelfs, om de het mannengebouw binnen te gaan moet men de binnenplaats van de gevangenis helemaal oversteken en daarbij langs enkele gebouwen passeren, waaronder het cellengebouw voor de vrouwen. Verder tekent u het mannengebouw rechts op het binnenplein van de gevangenis en situeert u het cellencomplex voor de criminelen helemaal achteraan het binnenplein, recht tegenover de hoofdingang (gehoor CGVS, p.13 en het door u getekende grondplan van de gevangenis in bijlage). Deze informatie klopt niet. In werkelijkheid bevinden er zich aan de rechterkant van de binnenkoer van de gevangenis 3 cellenblokken voor de mannen. Deze 3 gebouwen staan allen rond een gemeenschappelijke kleine binnenplaats. U vertelde en tekende tenslotte dat uw cel de laatste op de rechterkant was en dat u uw cel binnenging door een deur binnen te gaan die uitgaat op een gang. Volgens het door u getekende plan bevinden de cellen voor de mannen zich enkel langs 1 kant van deze gang (gehoor CGVS, p.13 en het door u getekende grondplan van de gevangenis in bijlage), wat opnieuw foutief is. In elk van de gangen in de 3

cellenblokken van de mannen bevinden er zich cellen aan beide zijden van de gang, en niet aan 1 enkele zijde van de gang zoals u vertelde.

Ook met uw verklaringen over uw celgenoten in de 'la Sûreté' gevangenis weet u niet te overtuigen. U verklaart dat u er met minimum 15 personen in de cel verbleef. U stelt ook dat u steeds in dezelfde cel zat en dat u uw cel nooit mocht verlaten (gehoor CGVS, p.10). Gevraagd naar namen van celgenoten moet u het antwoord echter schuldig blijven. U kent geen enkele naam van uw celgenoten. Gevraagd naar de reden waarom uw celgenoten opgesloten zaten, antwoordt u enkel dat u weet dat een paar van hen zegden dat ze tijdens de zelfde manifestatie als u gearresteerd waren (gehoor CGVS, p.10,11). U stelt dat u in uw cel alleen contact had met een oude man. U praatte met hem, hij vroeg informatie over u en uw familie, zijn vrouw kwam op bezoek en zo kon hij informatie over u doorgeven aan uw oom, die later uw ontsnapping regelde (gehoor CGVS, p.8,10). U weet echter niet hoe die oude man heet. Hij vroeg uw naam, maar u hebt de zijne niet gevraagd. U weet ook niet hoe zijn vrouw heet en hoeveel kinderen hij heeft (gehoor CGVS, p.11). Het is opvallend dat u geen enkele van uw celgenoten bij naam kan noemen. Immers, gedurende 12 dagen verbleef u dag in dag uit met hen in dezelfde kleine ruimte. U verklaart met 1 persoon wél veel contact te hebben gehad. Toch weet u niet eens wat zijn naam is, hoeveel kinderen hij heeft en hoe zijn vrouw heet die hem nochtans kwam bezoeken. Dit zijn allen zaken waarvan men mag veronderstellen dat ze te sprake zouden komen als je met elkaar praat, dicht bij elkaar zit en 12 dagen lang samen in een cel opgesloten zit.

Uw manifest onjuiste beschrijving van de 'Maison Centrale' gevangenis en uw gebrekkige kennis over uw celgenoten in deze gevangenis doen ons ertoe besluiten dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door u voorgehouden detentie van 14 mei tot 25 mei 2012 in deze gevangenis.

Van 10 tot 14 mei 2012 zat u volgens uw verklaringen samen met 3 vrienden opgesloten in de CMIS gevangenis (gehoor CGVS, p.7,10,12). Er waren nog 10 andere celgenoten. Van geen enkele van hen weet u hoe ze heten. Van geen enkele van hen weet u waarom zij opgesloten zaten. U verklaart hierover dat u enkel praatte met uw 3 vrienden (gehoor CGVS, p.12). Gegeven het feit dat u 5 dagen lang onafgebroken in een kleine cel zat met meer dan 10 andere mensen, zou verwacht mogen worden dat u enige informatie zou kunnen geven over deze celgenoten, bijvoorbeeld hun naam of de reden van hun detentie. Het feit dat u hier niet in slaagt doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw detentie van 10 tot 14 mei 2012 in de CMIS gevangenis in Conakry.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen betreffende uw detentie in de 'la Sûreté' gevangenis van 14 mei tot 25 mei 2012. Verder komt ook uw verblijf in de CMIS gevangenis van 10 tot 14 mei 2012 niet erg plausibel over. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw arrestatie op 10 mei 2012 en aan de door u voorgehouden problemen met de Guineese autoriteiten vanwege uw arrestatie.

Ook bij uw vermeende politieke lidmaatschap van de PEDN partij moeten vraagtekens geplaatst worden. U verklaart dat u sinds 2009 lid bent van de partij en de wekelijks nationale partijvergadering meestal bijwoonde. Vervolgens zat u de lokale partijvergadering voor waar u de lokale leden briefte over wat op de nationale partijvergadering besproken werd (gehoor CGVS, p. 4,5,16,17). **Gegeven het feit dat u volgens uw verklaringen erg actief was binnen uw partij en de wekelijkse nationale partijvergaderingen, die meestal voorgezeten werden door partijleider L.K. (...), meestal bijwoonde, is het opvallend dat uw kennis over gebeurtenissen betreffende uw partij op meerdere punten beperkt of onjuist is.**

U verklaart dat tijdens de manifestatie van 17 maart 2012 een aantal lijfwachten van uw partijleider L.K. (...) gearresteerd werden. U stelt ook dat u hen zag toen u in de CMIS gevangenis opgesloten zat (gehoor CGVS, p.7,14,15). U weet echter van geen enkele van deze lijfwachten hoe ze heten (gehoor CGVS, p. 15). Verder verklaart u dat deze lijfwachten in de CMIS gevangenis opgesloten bleven en later vrijgelaten werden, zonder berecht te worden. U weet niet wanneer ze precies vrijgelaten werden (gehoor CGVS, p.15). Nochtans beschikt het CGVS over informatie (toegevoegd aan het dossier) dat het hier 23 lijfwachten betreft, dat ze enkele dagen vastgehouden werden in de CMIS-1 gevangenis in de wijk Cameroun, waarna ze getransfereerd werden naar de 'la Sûreté' gevangenis. Volgens informatie van de partij PEDN werden deze lijfwachten berecht voor de rechtbank van eerste aanleg van Mafanco en werden ze kort daarna, op 26 maart 2012 vrijgelaten. Het feit dat u volgens uw verklaringen meestal deelnam aan de wekelijkse nationale partijvergadering, maar geen enkele naam zou weten van deze 23 lijfwachten, niet zou weten dat deze lijfwachten overgebracht werden naar de 'la Sûreté' gevangenis, niet zou weten dat ze berecht werden voor de rechtbank van eerste aanleg van Mafanco en niet zou weten dat ze op 26 maart 2012 werden vrijgelaten, komt weinig geloofwaardig over.

Gevraagd of er tussen uw partij PEDN en de regeringspartij Rassemblement du Peuple de Guinée (hierna RPG) conflicten geweest zijn in 2012, antwoordt u dat er rellen geweest zijn tussen aanhangers van beide partijen in Kouroussa. U stelt dat u dit gehoord hebt op de partijvergadering.

Desgevraagd stelt u dat u niet meer weet wanneer deze feiten plaatsvonden (gehoor CGVS, p.16). Nochtans beschikt het CGVS over informatie dat op 17 maart 2012 het kantoor van de partij RPG in Conakry aangevallen werd en hierbij meerdere gewonden gevallen zijn. De partij RPG beschuldigde onder andere de partij PEDN van deze feiten. De volgende dag werd in Kouroussa, de geboortestad van PEDN-leider Konaté, het kantoor van de PEDN aangevallen door leden van de partij RPG. Deze gebeurtenissen vonden plaats in de nasleep van uw vermeende eerste arrestatie op 17 maart 2012. Dat u bijna elke week de nationale partijvergadering zou bijwonen, maar niet zou weten wanneer deze incidenten plaatsvonden, is opmerkelijk.

Verder weet u niet waar de leden van uw partij heen gingen toen bleek dat de bijeenkomst in het stadion van Bonfi op 17 maart 2012 verhinderd werd door de aanwezige politie. U stelt dat uw partijleden naar de markt gingen, wegluchtten en verder manifesteerden (gehoor CGVS, p.15,16). Nochtans beschikt het CGVS over informatie (toegevoegd aan het dossier) dat de partijleden van L.K. (...) (de partijleider van PEDN) samen met hem naar zijn woning in Matoto trokken, waar alsnog een bijeenkomst werd gehouden. Dat u bijna elke week de nationale partijvergadering zou bijwonen, maar dat u niet zou weten dat uw partijgenoten na het uiteendrijven van de manifestatie van 17 maart 2012 nog bijeenkwamen in Matoto, is weinig plausibel.

Tot slot kan ook nog worden opgemerkt dat uw verklaringen over het door u afgelegde reistraject volstrekt niet geloofwaardig overkomen. Zo beweert u van Guinee naar België zijn gereisd per vliegtuig, maar niet persoonlijk in het bezit te zijn geweest van enig reisdocument. U verklaart immers dat de smokkelaar M.C. (...) u begeleidde, dat hij alle reisdocumenten bij zich hield en dat hij uw paspoort aan de controlepost in de luchthaven van Zaventem toonde omdat u op dat moment 2 tassen droeg (gehoor CGVS, p.6 afgelegd op 31 januari 2013 en verklaring Dienst Vreemdelingenzaken pt. 34, afgelegd op 7 juni 2012). Het is niet aannemelijk dat u volgens uw verklaringen probleemloos de luchthaven van Zaventem kon verlaten zonder persoonlijk enig identiteitsdocument te hebben getoond, vermits uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat op de luchthaven van Zaventem iedereen persoonlijk wordt onderworpen aan een controle van identiteitsdocumenten (zie informatie in het administratief dossier). Uw verklaring dat u de luchthaven van Zaventem hebt verlaten zonder een identiteitsdocument te hebben getoond, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U maakt niet aannemelijk dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Wat de door u neergelegde documenten betreft moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Betreffende het door u neergelegde attest van uw partij PEDN moet opgemerkt worden dat volgens informatie over uw land van herkomst waarover het CGVS beschikt (en die toegevoegd is aan het dossier) onder meer het volgende blijkt: "Over het algemeen geldt [niet alleen] dat tegen betaling documenten kunnen worden verkregen en procedures omzeild [...]". In 2012 stond Guinee op plaats 154 op een totaal van 174 landen in de Corruption perception index met een score van 24 op 100 (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Verder betreft het door u neergelegde document louter een kopie en geen origineel, wat de authenticiteitswaarde van dit document sterk reduceert. Het betreft bovendien een gesolliciteerd document dat volgens uw verklaringen op uw vraag werd opgesteld door uw partij PEDN (gehoor CGVS, p.5). Bovendien moeten documenten, om enige waarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Er kan dan ook weinig waarde gehecht worden aan dit door u neergelegde attest. De 3 internetartikels over de 2 manifestaties waaraan u deelnam bevatten louter algemene informatie over deze manifestaties, maar geen concrete informatie over de door u aangehaalde persoonlijke problemen. De getuigschriften van een cursus Nederlands en klusjesman die u in België volgde geven weliswaar informatie over vormingen die u volgde maar voegen geen informatie toe betreffende uw asielrelaas. U legde tenslotte geen enkele documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende gesteld worden: Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidsstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat. Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de

toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarde van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de "*Schending van de (materiële) motiveringsplicht voortvloeiend uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, evenals schending van de zorgvuldigheidsplicht*" aan.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een

voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Uit het administratief dossier en uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn asielrelaas steunt op zijn lidmaatschap van de politieke partij "Parti de l'espoir pour le développement national". Verzoeker zou verantwoordelijk geweest zijn voor de mobilisatie. Verzoeker zou tot twee maal toe aan een manifestatie van de oppositie hebben deelgenomen en twee maal zijn gearresteerd en opgesloten waarbij hij telkens werd mishandeld.

3.3.1. Wat betreft verzoekers politieke engagement verklaarde hij op het CGVS dat hij sinds 2009 lid is van de PEDN en de wekelijks nationale partijvergadering meestal bijwoonde. Verzoeker verklaarde dienaangaande tevens *"Ik ging naar de topvergadering partij, als vertegenwoordiger van de sectie van onze partij. Wat daar besproken werd moesten we laten weten aan de mensen van de partij om onze wijk"* (zie gehoor CGVS p. 4, 5, 17). Uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid dat hij erg actief was binnen de partij en een hogere functie uitoefende.

Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker aangaande de manifestatie van 17 maart 2012 verklaarde dat een aantal lijfwachten van de partijleider L.K. gearresteerd werden en dat hij deze nog in de CMIS gevangenis had gezien (gehoor CGVS, p. 14 *"Bodyguards van onze leider opgepakt, in CMIS hen gezien"*), maar niet kon aangeven hoe ze heetten (gehoor CGVS, p. 15; Vraag: *"Namen van bodyguards?"* Antwoord: *"Neen, ken ik niet"*). Het feit dat verzoeker ook geen enkele naam zou kennen van deze 23 lijfwachten, noch weet dat deze lijfwachten overgebracht werden naar de 'la Sûreté' gevangenis, noch dat ze berecht werden voor de rechtbank van eerste aanleg van Mafanco en evenmin dat ze op 26 maart 2012 werden vrijgelaten (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) kan er slechts op wijzen dat verzoeker geen bijzondere interesse heeft voor het gebeuren van de PEDN, wat zijn actief lidmaatschap ervan ondergraaft.

Voorts kan ook verwacht worden dat een gewoon lid op de hoogte is van conflicten in 2012 tussen verzoekers partij PEDN en de regeringspartij "Rassemblement du Peuple de Guinée" terwijl verzoeker enkel stelt dat hij op de hoogte was van *"rellen tussen de aanhangers RPG en onze partij in Courousa"* maar deze rellen niet kon situeren in de tijd (zie gehoor CGVS, p.16). Bovendien vonden deze gebeurtenissen plaats in de nasleep van verzoekers aangehaalde eerste arrestatie op 17 maart 2012 (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Verzoeker gaf verder nog aan dat, toen bleek dat de bijeenkomst in het stadion van Bonfi op 17 maart 2012 verhinderd werd door de aanwezige politie, verzoekers partijleden naar de markt gingen, wegvluchtten en verder manifesteerden (gehoor CGVS, p.15,16) terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de partijleden van L.K. (de partijleider van PEDN) samen met hem naar zijn woning in Matoto trokken, waar alsnog een bijeenkomst werd gehouden. Verzoeker is onjuist, onvolledig of onbekend met de partijactiviteiten. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij bijna elke week de nationale partijvergadering kon bijwonen, maar niet zou weten wanneer deze incidenten plaatsvonden of bekend zijn met andere belangrijke gebeurtenissen van leden, lijfwachten en leiders van de partij.

Verzoeker verklaart zich in zijn verzoekschrift niet akkoord met bovenstaande vaststellingen en haalt aan dat *“De argumentatie die verweerster aldus hanteert om de geloofwaardigheid van verzoeker omtrent zijn lidmaatschap van de politieke partij PEDN in twijfel te trekken, berust op informatie die verzoeker onmogelijk kon kennen, en zulks kan niet in het nadeel van verzoeker uitgelegd worden”*. Verzoekers verweer dat hij van bovenstaande elementen niet op de hoogte kan zijn aangezien hij op 17 maart 2012 naar de gevangenis werd gebracht, neemt de Raad niet aan. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij 3 dagen na de arrestatie op 17 maart 2012 werd vrijgelaten, en hij ook na zijn vrijlating nauw betrokken bleef bij de partij (zie gehoor CGVS p.7 *“Volgende dag ging ik naar ons federatiebureau. Manifestatie was toegelaten geweest. Ik zei dat ik wilde doorgaan om te vechten voor democratie. Twee weken later, partijvergadering”*). De commissaris-generaal merkt dienaangaande in zijn verweernota van 9 april 2013 correct op dat het dan ook niet aannemelijk is dat verzoeker niet zou hebben geïnformeerd naar en/of door zijn partijgenoten niet zou zijn ingelicht over de verdere gebeurtenissen in de nasleep van zijn arrestatie op 17 maart 2012. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden actieve lidmaatschap van de PEDN.

3.3.2. Verzoeker volhardt dat hij wel degelijk lid is van de PEDN partij, voegt aan zijn verzoekschrift een nieuw stuk, *“Carte de Militante”*, uitgereikt op 5 juni 2009 en stelt dat hij dit *“document niet eerder [kon] neerleggen omdat dit document zich op het moment van het gehoor nog in Guinee bevond”*. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De bijgebrachte lidkaart betreft een fotokopie. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Zelfs indien de authenticiteit van het voorgelegde document zou vast staan, *quod non in casu*, dan nog merkt de Raad op dat een partijkaart aantoonde dat de personen vernoemd op de kaart de beweging (financieel) steunen, maar vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap, noch van nationaliteit of identiteit. Ze worden opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en hebben slechts tot doel de band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie. Tot slot benadrukt de Raad nog dat aan voorgelegd document slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer het wordt voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De Raad beslist dat dit nieuw aangebrachte document geen ander licht kan werpen op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

3.3.3. De overige door verzoeker aangebrachte documenten volstaan evenmin om zijn politieke activiteiten aannemelijk te maken. Aan de neergelegde kopie van het attest van de partij PEDN kan geen bewijswaarde worden toegekend aangezien het geen origineel is wat te meer klemmt nu volgens de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat *“Over het algemeen geldt [niet alleen] dat tegen betaling documenten kunnen worden verkregen en procedures omzeild [...]”*. In 2012 stond Guinee op plaats 154 op een totaal van 174 landen in de Corruption perception index met een score van 24 op 100 (zie informatie toegevoegd aan het dossier). De 3 internetartikels over de 2 manifestaties waaraan verzoeker zou hebben deelgenomen bevatten algemene informatie over deze manifestaties, maar vormen geen bewijs van verzoekers politieke activiteiten of zijn deelname aan de manifestaties en de daaruit voortvloeiende voorgehouden problemen. Tenslotte zijn de Belgische getuigschriften van een cursus Nederlands en klusjesman niet nuttig in onderhavige procedure.

3.3.4. Aangezien, zoals blijkt uit wat vooraf gaat, er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers politieke activiteiten en lidmaatschap van de partij PEDN, kan er evenmin geloof worden gehecht aan zijn deelname aan de manifestaties op 17 maart 2012 en 10 mei 2012 en de daaruit voortvloeiende detenties. In de bestreden beslissing werd uitgebreid aangetoond dat verzoekers verklaringen aangaande zijn detenties strijden met informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier en zeer vaag bleven. Zo gaf verzoeker een manifest onjuiste beschrijving van de gevangenis waar hij zou zijn opgesloten en kon hij onaannemelijk weinig informatie verstrekken aangaande zijn celgenoten. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift ter verdediging tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de vaststellingen van de commissaris-generaal, het maken van verwijten naar het CGVS en het formuleren van bonte beweringen zoals *“Op het moment dat verzoeker zat opgesloten in de gevangenis dacht hij maar aan één ding: zo snel mogelijk uit die gevangenis weg geraken! Alle andere elementen en gegevens zijn verzoeker ontgaan,*

dit omdat hij enkel gefixeerd was op het zoeken en vinden van een uitweg uit de gevangenis", maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de vaststellingen aangaande zijn detenties kunnen weerleggen. Derhalve blijven de bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing overeind. Verzoekers verklaringen aangaande de manifestaties komen voor als ge-ent op publiek bekende gebeurtenissen die niet zelf werden ervaren.

3.4. De Raad merkt volledigheidshalve nog op dat verzoeker tevens onaannemelijke verklaringen aflegde aangaande zijn reisweg. Hij legt bovendien geen reisdocumenten of reisbescheiden neer waaruit zijn vliegreis naar Europa kan blijken. Verzoeker verklaarde dat hij 2 tassen bijhad en dat zijn smokkelaar de paspoorten aan de controlepost heeft afgegeven (zie gehoor CGVS p.6). Verzoekers enkele bewering dat hij alleen de smokkelaar moest volgen, is onvoldoende om zijn reisweg aannemelijk te maken. Verzoeker gaat immers voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoekers verwijzing in zijn verzoekschrift naar een incident op de luchthaven van Zaventem waarbij een niet-begeleide minderjarige er zou zijn in geslaagd om het vliegtuig te nemen richting Malaga, volstaat hiertoe niet. Verzoekers onaannemelijke verklaringen ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar verscheidene artikels waarin *"wordt gewezen op willekeurig geweld uitgevoerd door de politiediensten ten overstaan van de burgers"*, met name een artikel van UN News Service van 5 maart 2013 *"UN Rights office calls on Guinea to protect civilians following violent clashes"*, een artikel van Libre Opinion van 4 maart 2013 *"Liste Rouge de la CIA: Conakry exposé à un risque de coup d'état"*, een artikel van Lamarana Petty Diallo van 3 maart 2013 *"La Guinée est plus que jamais menacée d'implosion et de guerre civile généralisée"*, een artikel van Lamarana Petty Diallo van 19 februari 2013 *"Dépêche de Guinée: Descente musclée des forces de l'ordre dans les quartiers de la banlieue de Conakry"*, een artikel van Alpha Sidoux Barry van 21 maart 2013 *"Libre Opinion: Manifestation du 16 Mars à Paris: Comment sortir de la crise politique actuelle en Guinée"* en het UNHCR World Report 2013 – Guinea. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. De Raad merkt op dat uit de informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Guinee in 2012 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld niet uitgesloten zijn. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat. Echter kan hieruit niet worden afgeleid dat Guinee wordt geconfronteerd met willekeurig

geweld te meer nu er geen gewapende oppositie is in het land. De commissaris-generaal besloot in de bestreden beslissing dan ook terecht dat in het licht van al deze elementen er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 is (zie informatiefarde van de landen, SRB "*Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid*", september 2012). De door verzoeker aan zijn verzoekschrift gevoegde informatie doet geen afbreuk aan deze conclusie.

4.4. Waar verzoeker vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK